

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 997

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

vineri 30 mai 1969
4 pag. 25 bani

- Orientări către acțiuni sindicale diferențiate și eficiente pag. a 2-a
- Nevoia unei educații moderne pag. a 3-a
- Va deveni profesorul o persoană anacronică? pag. a 3-a
- Repere pentru orientarea elevilor: învățămîntul de subingineri pag. a 4-a

COPIII

Ochii lor cercetează lumea cu neobișnută curiozitate și dorință de a ști. Întrebările lor, curiozitatea și nerostite, se adresează în primul rînd doștilor. Omul de mîna dreaptă pătrund pe poamele scrișului și minusculei casei al cunoașterii umane. Să de ce, în fiecare zi, copiii așteaptă darurile cele mai de pres. darurile minții și ale inimii, de la noi, oamenii școlii.

SIMPOZIONUL NAȚIONAL „BAZELE PSIHOLOGICE ALE ACTIVITĂȚII PIONIEREȘTI”

În zilele de 23 și 24 mai a.c. s-au desfășurat la Palatul Pionierilor din București lucrările Simpozionului Național „Bazele psihologice ale activității pionierești”, organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Institutul de Științe Pedagogice. Însuși se în serul de manifestări dedicate celei de a 25-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist și celei de a 20-a aniversări a înființării Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România. Această prestigioasă manifestare științifică a reunit numeroase cadre universitare și cercetători din domeniul filozofiei, psihologiei, pedagogiei, sociologiei, comandanți de pionieri, activiști, precum și numeroși profesori din Capitală și din țară.

În cuvîntul de deschidere, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, a subliniat aportul deosebit pe care îl aduce Organizația Pionierilor în educarea comunistă a școlărilor.

„Bilanțul realizărilor de pînă acum — a spus ministrul învățămîntului — este încurajator, dar el ne obligă la mai mult. La mai bine. Ministrul Învățămîntului și Consiliul Național al Organizației Pionierilor, inspectoratele școlare și consiliile județene, conducerea de școli și comandanții de unități au datoria să-și sporească eforturile în vederea îmbunătățirii continue a formelor de activitate pionierească, pentru a asigura formarea multilaterală a tineretului în raport cu cerințele de dezvoltare ale societății noastre”.

În continuare au fost prezentate referatele: „Direcții și perspective în activitatea organizației pionierilor din Republica Socialistă România”, de Virgil Raduian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățămîntului; „Activitatea pionierească în cei 20 de ani de la înființarea Organizației Pionierilor” de Silvestru Patia, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor și „Activitatea pionierească în contextul pedagogic contemporan” de conf. univ. dr. George Văideanu, directorul Institutului de Științe Pedagogice. Lucrările simpozionului s-au desfășurat apoi în cadrul secțiilor „Bazele teoretice ale activității pionierești” și „Psihologia vârstei pionierești” și „Metodica activității pionierești”. În cadrul fie-

cărei secții au fost prezentate numeroase comunicări care au abordat aspecte variate ale muncii cu pionierii. Discuțiile purtate pe marginea comunicărilor, sugestiile și propunerile făcute de către participanți au dovedit interesul deosebit de care s-a bucurat acest simpozion în rândurile tinerilor celor care muncesc cu pionierii.

„În fiecare dintre comunicările prezentate în cadrul simpozionului — ne-a spus prof. dr. Constantin Pufan — au existat elemente de tratare psihologică, deosebit de importante. Au fost surprinse relații și interrelații între cercurile pionierești și activitatea școlară, subliniindu-se factorii care contribuie la îmbunătățirea activității școlare prin intermediul stimulenților specifici ai cercurilor pionierești și invers, activitatea pionierească prin intermediul activității școlare. Comunicările prezentate au avut astfel nu numai o utilitate teoretică, dar și o evidentă utilitate practică aplicativă, în sensul că au sugerat modalități de îmbunătățire a activității din unitățile și detașamentele de pionieri”.

„Prin întreaga lor desfășurare, lucrările simpozionului au relevat importanța deosebită pe care o prezintă din punct de vedere al structurii personalității elevilor perioada pionieriei — a fost de părere prof. univ. dr. docent B. Zörgö. Atît materialele prezentate, cît și discuțiile, au cuprins propuneri valoroase privind unele aspecte teoretice și metodologice ale activității cu pionierii, care au fost fundamentate teoretic și care pot fi puse în aplicare și practic. Socotesc că pentru noi toți cei care formăm tînăra generație concluziile simpozionului sînt demne de luat în seamă, întrucît ele sînt de natură să întărească atît activitatea școlii, menită să dezvolte gîndirea copiilor, cît și pionieria, înțredreptă spre legarea acestei gîndiri cu activitatea concretă, cu viața, cu ceea ce îl atrage pe copil și îl poate afirma ca personalitate”.

„În etapa superioară în care se găsește mișcarea pionierească din țara noastră, caracterizată printr-o fundamentare științifică și printr-o căutare creatoare a celor mai adecvate și eficiente forme de muncă, simpozionul a reprezentat

o sinteză a experienței dobîndite pînă în prezent pe plan național — a afirmat prof. Toma Mares, președintele Consiliului Organizației Pionierilor din județul Constanța. Prin întreaga sa desfășurare această importantă manifestare științifică a deschis noi orizonturi muncii de cercetare în domeniul problemelor pionierești și a dovedit, în același timp, înțelesul pe care îl acordă oamenii de știință — cercetători, pedagogi, psihologi, sociologi — muncii laborioase desfășurate de zecile de mii de învățători și profesori comandanți de detașamente și unități”.

Referindu-se la unele din concluziile pe care le-au pus în lumină lucrările simpozionului, lector univ. dr. Panțelimon Golu ne-a spus: „Printre problemele care au stîrnit interesul în cadrul secției «Psihologia vârstei pionierești» a fost și aceea cu privire la corelația dintre activitatea pionierească și învățarea de tip școlar. În legătură cu aceasta a fost subliniată necesitatea de a se găsi metodele adecvate pentru a asigura îmbinarea învățării și educației școlare cu învățarea și educația pionierească, în sensul de a asigura în permanentă rolul conducător dominant al activității școlare în raport cu cele pionierești. S-a scos de asemenea în evidență faptul că în cercetarea și cunoașterea copilului trebuie luate mai amplu în considerație variabilele psihosociale de comportament: afectivitatea, preferințele, gustul, opiniile”.

„Deși elaborate de cercetători diferiți, din diferite puncte geografice de pe harta țării, comunicările susținute la simpozion s-au prezentat ca structurînd un întreg, ceea ce a conferit acestor manifestări științifice un plus de valoare atît pentru cercetarea fundamentală, cît și pentru cea aplicativă — a opinat prof. Dumitru Finaru, de la Liceul pedagogic din Bacău. Simpozionul marchează un punct de salt calitativ în mișcarea pionierească, deoarece a oferit numeroase soluții cu finalitate aplicativă, ceea ce va contribui la eliminarea empirismului în activitatea cu purtătorii cravatei roșii. Minuțioasa pregătire a lucrărilor, excelența lor organizare, înalta tinută științifică a comunicărilor prezentate, competența în participările la discuții, năzuința unanimă de a aprofunda în continuare problemele de cercetare, luînd totodată în studiu altele noi — iată cîteva dintre coordonatele esențiale care definesc această importantă manifestare”.

Rezumînd părerea unanimă a participanților la simpozion, prof. Ion Orghidan, cercetător științific la Institutul de Științe Pedagogice, ne-a spus: „Simpozionul Național privind bazele psihopedagogice ale activității pionierești organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Institutul de Științe Pedagogice constituie, prin problemele fundamentale dezbătute și prin nivelul științific deosebit al comunicărilor făcute, o contribuție substanțială la valorificarea noii concepții așezate de Partidul Comunist Român la baza organizării activității cu pionierii. Simpozionul a constituit o manifestare de prestigiu a celor care muncesc cu pionierii, un îndemn și un angajament spre rezultate tot mai bune în asigurarea eficienței educației pionierești”.

FINAL ȘCOLAR

Cursurile propriu-zise ale clasei a XII-a s-au încheiat, de fapt, la sfîrșitul lunii aprilie. Anul școlar al acestei clase s-a terminat, însă cu adevărat abia vînzarea trecutului, după ce a luat sfîrșit perioada dedicată de școală pregătirii examenului de bacalaureat, ultima și cea mai mare încercare pe care o vor trece cei ce astăzi poartă cu mîndrie titlul de membri ai primei promoții a liceului de 12 ani.

Am asistat, în acea zi de final școlar, la o solemnitate discretă și modestă, dar impresionantă prin semnificația și densitatea ei emoțională care a avut loc la Liceul „Mihai Viteazul” din București. După tradițiile împămîntenite în fiecare școală, astfel de momente sînt sărbătorite în chipuri diferite. Aici, sărbătoarea purta numele de „Festivitatea ultimei sonerii”.

Absolvenții s-au adunat într-un careu. Pentru ultima oară, secretarii de U.T.C. ai claselor au ieșit în fața colegilor lor și a profesorilor și au prezentat raportul.

Am văzut umezindu-se ochii unora dintre acești copii, care acum încetează de a mai fi copii. Aici, pe băncile acestui liceu, au trecut de la 15 la 16, la 17, la 18 ani. Aici, au crescut, au învățat, s-au legat de profesorii lor și au trăit momente care nu se vor mai întoarce niciodată. Dar nu numai nostalgia după anii de copilărie și adolescență petrecuți în școală era sursa acestei emoții. Ea era dublată, în același timp, de marea și copleșitoarea bucurie de a fi încheiat cu succes o etapă importantă din pregătirea lor.

Respectînd una dintre tradițiile locului, absolvenții au înmînat succesorilor lor îm-

placul, elevii clasei a XI-a, drapelul liceului, ca pe un simbol al năzuințelor generoase pe care le perpetuează școala din generație în generație. Au rostit cuvinte calde de mulțumire profesorilor și au ascultat ultimele note ale acestora. Apoi, „ultima sonerie” a răsunat prelung pe coridoarele liceului, într-o liniște înfiorată de emoție.

În aceeași zi, 60.000 de absolvenți ai liceului s-au lăsat rămas bun de la profesorii lor, de la colegii lor din clasele mai mici, sărbătorind totodată un optimist debut în viață. Pentru gîndurile care însoțesc acest debut este semnificativ textul telegramii adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, de absolvenții Liceului „I. L. Caragiale” din București. „Pornim în viață plini de încredere că mîntea și inimile noastre vor desfrîca în conti-

nua re tainele științei, frumusețea artei, că vom fi demni urmași ai acelor care cu mîngăie, abnegație și jertfă au creat cele mai bune condiții pentru dezvoltarea omului — se spune în această telegramă. Absolvenții școlii în lunile premergătoare a două mari evenimente de importanță istorică excepțională în viața poporului român — Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român și a 25-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, în cinstea cărora ne angajăm să facem totul pentru ca România socialistă să-și continue ascensiunea multilaterală spre cele mai înalte culmi ale civilizației și progresului”.

Sînt cuvinte ieșite din inimă, cuvinte care exorim năzuințele tinerei generații.

O. B.

PROMOVĂRI ȘI EXAMENE

Sfîrșitul anului școlar, cu încheierile de situații pentru promovare și cu examenul și concursurile de sezon, ridică iar pe primul plan o serie de probleme vechi de cînd e școala și de deosebit răsănit social: problemele examinării, ale notării, ale mediilor, cărora le este consacrată chiar o știință specială — **docimologie**. Oricît de cunoscute le sînt cadrelor didactice aceste probleme și cu toate că discuția asupra lor este acum mai argumentată, fiindcă au apărut reformele și să îndrume, totuși util să mai reflectăm la ele din nou și în circumstanțele concrete ale acestui an.

Să punem însă în discuție iar teme ca „subiectivitatea notării” sau ca „hazardul examenelor”? Ele sînt destul de lămurite în docimologie! Sînt aproape 40 de ani de cînd, într-un prim volum românesc de specialitate („Titlul notelor în licee”, 1933), directorul de liceu Teodor Neș făcea docimologie fără să vrea anume, punînd pe grafice notările profesorilor școlii, scoțîndu-l în evidență pe cei prea severi sau prea indulgenți. De mulți

ani se scrie despre această variație în modurile de notare ale profesorilor, care face să nu se potrivească între ele aprecierile examinatorilor. Și sînt încă mai mulți ani de cînd, spre a supune pe elevi la probe omogene și în condiții de egalitate, în unele țări s-au adoptat „teste docimologice” — probe obiective pentru măsurarea progresului școlar, uniformizîndu-se, pe baza numelui științei respective, denumiri felurite (teste de cunoștințe, teste școlare, teste didactice, pedagogice, educaționale ș.a.).

Să punem iar în discuție necesitatea unor reforme în materie de examinare și notare? În țara noastră a fost desființat paralelismul „examen de absolvire a școlii generale — concurs de admitere în licee și școli profesionale” și sînt în curs de experimentare sau în studiu alte îmbunătățiri, dintre care menționăm introducerea unei „fișe pedagogice” care ar putea avea, potrivit avizului unor docimologi, mari influențe asupra viitoarei organizării a examenelor și a scării de notare.

Am mai putea discuta o propu-

nere, de mai mică importanță științifică, dar cu mare ecou în școală, în rîndurile elevilor și ale părinților, în legătură cu clasificările și premiile școlare de sfîrșit de an. Într-o comunicare la recenta sesiune științifică de la Craiova (aprilie 1969), pornindu-se de la noțiunile subiective, s-a demonstrat neprecizia mediilor trimestriale, a celor anuale și, deci, a mediilor generale. Dacă mediile generale sînt adevărate doar între anumite limite de aproximație, nu e drept să se stabilească diferențieri în clasificare numai pentru cîteva sutimi de punct (la unele clase foarte bune premiul I se obține pentru media 10, premiul al II-lea pentru media 9,97 și premiul al III-lea pentru media 9,95, în timp ce la clase mai slabe premiile coboară sub media 9). S-a propus clasificarea și premiarea pe colective de elevi: premiul I pentru toți elevii cu cele mai mari medii apropiate între ele (eventual între 9,50 și 10), premiul al II-lea pentru gruparea de medii următoare (eventual 9—9,50), iar premiul al III-lea pentru mediile între 8 și 9. Ar fi poate mai bine să supunem

atenției profesorilor, la acest sfîrșit de an școlar, un alt aspect, mai puțin discutat în literatura noastră docimologică — și anume noastrul la psihologia examenilor. Refinem aici în special două laturi ale problemei.

S-a constatat, prin anchete și analize, că mulți elevi prezintă, în ajunul și în timpul examenelor (chiar la simple examinări curente), fenomene de adevărată boală, nu numai o simplă și banală emoție. Comportarea lor în timpul examenilor nu poate fi normală, ei nu pot ațta ceea ce știu și ceea ce pot să aplice din cîte au învățat. Pentru profesorul examinator rezultatul de aici o sarcină de mare importanță: el trebuie să creadă și să păstreze, la examinările de orice fel și în special la acelea de care depinde viitorul candidatului, o atmosferă de seninătate și încetare, de încurajare, pentru ca, datorită înțelegerii și răbdării dovedite de el, elevul să poată reintra în normal. Profesorul nu trebuie să se grăbească și să asimileze fenomenele morbide și consecințele lor în expunere cu lipsa de pregătire (sînt elevi care chiar la lucră-

rile scrise pierd multă vreme pînă li se estompează emoția). Mai ales cînd nu cunoaște candidații, apelul la fișele de caracterizare, la performanțele lor anterioare îl ajută pe examinator să-l înțeleagă pe elevul examinat și să stabilească o atmosferă propice dezvoltării adevăratei și complete sale pregătiri. Mai supunem atenției profesorilor care examinează, deci „cîntăresc” performanțele elevilor (fîndcă „examen” se leagă etimologic de „balanță”), obligația morală și legală de a fi, cum se spune în legende, „drepti judecători”. Greșelile în aprecieri pot determina mari tulburări în sufletul elevilor, mai grave chiar decît perturbările de integrare socială, care se mai pot rețușa cu vremea. Elevii învață de la profesori, poate chiar mai mult decît de la părinți, lor, normele etice de purtare în societate. Examinarea și notarea nu se referă numai la elev; și clasa judecător pentru felul cum își îndeplinește această datorie de mare răspundere încredințată de societate, de „drept judecător”. O lecție se mai poate repeta, dacă n-a fost înțeleasă, unele exami-

nări și notări sînt însă acte unice, definitive. Examinatorul își poate permite să îndrepte o situație școlară grea a unui elev, la reluarea unei examinări, dar cînd nu ajunge cu aprecierea la nivelul adevărat al elevului examinat, cînd se grăbește cu cîntărirea, neluînd în considerare tot fondul de măsurat el dă o grea lovitură încredințată pe care îngerul trebuie să o aibă în echitate. În autoritate. Dar cînd se mai discernie și o intenție de a pedepsi prin notă de a manifesta anume antipatii care nu au ce căuta în raporturile profesor-clasă, elevii mai sensibili pot ajunge la reale crize sufletești.

Examenele și promovarea au fost și vor fi, pînă ce reformele introduse de modernizarea în curs a învățămîntului le vor reconsidera, prilejuri de frîmțări, dar și de reflectare la modul cum li se poate asigura caracterul de dreptate și obiectivitate care face să se asocieze „balanța-examen” la simbolul justiției.

Dr. DUMITRU MUSTER
secretar științific
Institutul de Științe Pedagogice

Orientări către acțiuni sindicale diferențiate și eficiente

O trecere mai atentă în revistă a acțiunilor întreprinse de sindicatele din învățământ în ultimele decade relevă faptul că acestea se orientează tot mai mult spre acțiuni laturale ale activității profesionale care sînt cele mai actuale în etapa dată, care preocupă cel mai mult cadrele didactice.

Firește, o primă problemă de actualitate a constituit-o în această etapă sprijinirea membrilor de sindicat în vederea încheierii cu succes a anului școlar. În acest scop sindicatele din învățământ ale orașelor Brăila și Giurgiu, de pildă, au organizat mese rotunde, simpozioane și schimburi de experiență pentru popularizarea celor mai eficiente metode de organizare și desfășurare a lecțiilor de recapitulare și sinteză, de sprijinire a elevilor din clasele de VIII-a și a XII-a pentru pregătirea în vederea examenelor de absolvire, a bacalaureatului și a admiterii în licee, în școlile profesionale și respectiv în învățământul superior și în școlile postliceale.

Numeroase grupe sindicale din școli, precum și o serie de sindicate din localități marl au intensificat în ultimul timp și sprijinul acordat orientării școlare și profesionale a elevilor. În București, comitetul sindicatului învățământ din sectorul 3 a studiat în acest scop experiența unor diriginți în ceea ce privește caracterizarea psihopedagogică a elevilor din clasele de VIII-a și a XII-a, legătura cu profesorii și cu părinții acestor elevi în vederea stabilirii cât mai juste a viitoarei profesii și a absolvenților. Această experiență a fost împărtășită apoi în cadrul ma-

nifestării organizate de comitetul sindicatului pe sector, în cadrul Școlii generale nr. 51, unde au fost discutate de asemenea mijloacele de asigurare printr-o strînsă legătură cu sindicatele din învățământ, școlii profesionale, instituții de învățământ superior etc. — a unei cit mai ample și mai bogate informări a elevilor asupra diferitelor sectoare de activitate către care se pot îndrepta.

O problemă de mare actualitate, căreia organele și organizațiile sindicale îi acordă toată atenția, este cea a pregătirii în vederea trecerii, din toamna acestui an, la realizarea învățământului general de 10 ani. Sindicate cum sînt cele din orașele județelor Sibiu, Timiș, Bihor sprijină inspectoratele județene în stabilirea rațională a rețelei școlilor la care urmează să se întinzie, din septembrie 1969, clasa de IX-a, le ajută în asigurarea spațiilor și a cadrelor didactice necesare, în profilarea claselor respective, în crearea condițiilor pentru practica elevilor. O mare atenție acordă în același timp aceste sindicate acțiunii de lămurire a părinților asupra avantajelor pe care le asigură frecventarea claselor IX-X de către tinerii care nu urmează școlii postgenerale.

Paralel cu aceste activități sindicale desfășoară în continuare acțiuni menite să contribuie la perfecționarea cadrelor didactice și la modernizarea predării. A devenit o practică obișnuită în activitatea multor organizații sindicale invitarea unor cadre didactice universitare, a unor cercetători în domeniul pedagogic și psihologic pentru a face în fața învățătorilor și

profesorilor expuneri despre ceea ce este nou în științele educației. Asemenea expuneri au avut loc de pildă, la Brașov, Constanța, Tirgu Jiu, Giurgiu, Timișoara. După cum se vede, pe lângă sindicate cu tradiție mai veche în acest domeniu, au fost create și unele activități sustinute de informare și documentare pedagogică și sindicate la care manifestarea acestei preocupări este de dată recentă.

Evidență în viața multor organizații sindicale este și orientarea spre desfășurarea unei munci bazate pe criterii științifice. La Liceul nr. 2 din Pitești, de exemplu, biroul grupei sindicale a inițiat o acțiune amplă de cercetare a modului cum este valorificat timpul cadrelor didactice pentru ridicarea eficienței procesului instructiv-educativ. Concluziile parțiale deduse din această cercetare au permis să fie descoperite și valorificate chiar pe parcursul desfășurării ei, importante disponibilități de timp atât pe ansamblul colectivului, cât și pentru fiecare învățător și profesor.

Sindicatul învățământ din orașul Pitești a realizat, de asemenea, în colaborare cu inspectoratul școlar, o analiză comparativă a eficienței activității comisiilor metodice, a comisiilor profesionale și a cercetărilor pedagogice, cu participarea directorilor și organizatorilor grupelor sindicale din școli, a responsabililor de comisiile metodice și a metoștilor din cercetare. Această acțiune a contribuit la eliminarea acțiunilor de rutină, la concentrarea atenției asupra activităților cu caracter creator. În sfîrșit, se mai cuvine menționată, fără a epuiza prin această listă acțiunilor și de-

surate, atenția acordată de sindicatul învățământ din Pitești educației multilaterale a personalului administrativ din școli. Pentru aceasta, în numeroase școli au loc cu regularitate, bilunar, momente de informare politică iar pe oras, au fost create câteva cercuri de lectură cu personalul administrativ, care sînt frecventate.

Exemplificatoare, acțiunile organizațiilor sindicale din județul Argeș sînt departe de a constitui un caz singular. Activități asemănătoare au inițiat în ultima perioadă și alte sindicate din învățământ, ca de pildă cele din Sibiu, Galați, Giurgiu, Cluj etc. La Cluj, de pildă, se organizează cu regularitate acțiuni de informare și documentare de specialitate a cadrelor didactice, se acordă, cu sprijinul cadrelor universitare, consultații pentru diriginți etc.

Asemenea fapte evidențiază capacitatea sporită ale organizațiilor sindicale din învățământ în sprijinul activității de perfecționare a corpului didactic, ridică prestigiul acestora, constituind o bază de lansare pentru acțiuni desfășurate pe un front mai larg. Ne gândim în mod special, pentru perioada care urmează, la activități menite să determine o cit mai deplină și mai interesantă valorificare a vacanțelor cadrelor didactice, a pregătirii în cele mai bune condiții a deschiderii noii an școlar, la asigurarea unor condiții bune de muncă și de activitate restul mai noi promovii de învățători și profesori care vor intra, din toamna acestui an, rîndurile corpului didactic.

AL CIUCA

O consfătuire a profesorilor de istorie din județul Arad

Recent a avut loc la Moncea o consfătuire a profesorilor de istorie din județul Arad. Organizată de către Inspectoratul școlar al județului Arad, cu sprijinul Consiliului popular județean și sub îndrumarea Consiliului județean al P.C.R. în cinstea aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei, consfătuirea a reunit peste 150 de profesori de specialitate din școlile județului, precum și inspectori. Au fost de față reprezentanții ai organelor locale de partid și de stat.

În cadrul consfătuirii au fost dezbătute unele probleme ale istoriei moderne și contemporane a României și ale istoriei mișcării muncitorești din țara noastră, precum și aspecte științifico-metodice referitoare la activitatea profesorilor de istorie. Participanții au ascultat expuneri făcute de tovarășii Gheorghe Zaharia, director adjunct al Institutului de studii istorice și social-politice al C.C. al P.C.R., și Eugen Olteanu, șef de secție la Comitetul județean P.C.R. Arad, pe temele „Desăvîrșirea procesului de formare a statului național român și situația României între cele două războaie mondiale”, „Pregătirea, desfășurarea și importanța insurecției naționale antifasciste din august 1944, organizată și condusă de P.C.R.” și „Patriotismul socialist. Rolul cadrelor didactice în educarea tinerei generații în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist”. Au fost prezentate totodată rezultatele cercetărilor arheologice din județul Arad și s-au expus referate privind desfășurarea activității în cercul de istorie și organizarea excursiilor cu temă istorică. Participanții li s-a pus de asemenea la dispoziție un repertoriu al descoperirilor arheologice din județul Arad, o bibliografie privind istoria locală a județului și indicații cu privire la stabilirea itinerarelor turistice cu temă istorică.

În concluziile de la sfîrșitul consfătuirii s-au prezentat principalele sarcini care revin profesorilor de istorie în instruirea și educarea elevilor.

Prof. ALEXANDRU ROZ

La cercul de aeromodelism de la Palatul pionierilor din Capitală se expune tehnica funcționării rachetelor

Consfătuire cu directorii școlilor sportive și ai liceelor cu program de educație fizică

În cursul zilei de miercuri, 28 mai a.c., a avut loc la Ministerul Învățământului o consfătuire de lucru cu directorii școlilor sportive și ai liceelor cu program de educație fizică. Lucrările consfătuirii au fost conduse de către tovarășii Traian Pop, adjunct al ministrului învățământului, și ministrul învățământului, Av. Gheorghe Alexe, președintele CNEFS și Emil Gîmbu, vicepreședinte al CNEFS. A fost discutat cu acest prilej planul de acțiuni menite să sporească aportul învățământului de cultură generală la pregătirea și participarea tării noastre la jocurile olimpice care vor avea loc în 1972

la München. De asemenea, participanții au luat cunoștință de măsurile stabilite de Ministerul Învățământului cu privire la organizarea și desfășurarea activităților în taberele centrale de instruire sportivă pe perioada vacanței de vară. În încheierea lucrărilor consfătuirii, tov. Traian Pop a subliniat rolul crescînd al școlilor sportive în dezvoltarea sportului de performanță din țara noastră, precum și necesitatea ca toate inspectoratele școlare și conducerea de școli, toate colectivele de cadre didactice să acorde un interes sporit pregătirii sportive a tineretului.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Se aduce la cunoștința cadrelor didactice că, de la data intrării în vigoare a Statutului personalului didactic, nu se mai acordă definiții în învățământ, fără examen, care au fost înregistrate pînă la 15 martie 1969.

Inspectoratele școlare județene vor putea da curs favorabil numai acelor cereri de acordare a definițiilor didactice, care au fost înregistrate pînă la 15 martie 1969.

În legătură cu sărbătorirea Zilei de 1 Iunie

În legătură cu sărbătorirea zilei de 1 Iunie, „Ziua Internațională a copilului”, se aduce la cunoștință următoarele: În perioada 26 mai—1 Iunie, în unitățile preșcolare, în școlile de la orașe și sate educatoare, învățătoari, profesori, diriginți vor vorbi copiilor, în mod corespunzător vîrstei acestora, despre însemnătatea zilei de 1 Iunie, despre grija partidului și statului nostru pentru copii și tineret. În școlile de cultură generală, precum și în casele de copii se vor

organiza în ziua de 1 Iunie manifestări culturale-artistice. În orașe și comune se vor organiza expoziții de lucrări cu caracter artistic executate de preșcolarii, jucării sportive, concursuri de biciclete, tricote și triciclete, excursii, vizite la muzee etc. Elevii vor fi îndrumați să participe, în perioada 26 mai—1 Iunie, la spectacolele pentru copii programate de teatre, cinematografe, case de cultură ale sindicatelor, cluburi, precum și la serile de basme, la concursurile de cititori și recitatori organizate de biblioteci.

Mai multă preocupare pentru educarea rutieră a elevilor

Din cercetarea cauzelor producerii a numeroase accidente de circulație rezultă că nu intensificarea traficului de vehicule luate ca stare generază accidente, ci o anumită atitudine, mai bine zis o anumită ignoranță a rigurilor lui. Stadiul în care a ajuns circulația în țara noastră, și că perspectivele de dezvoltare ce i se întrevăd, cer fiecăruia să înțeleagă că în zilele noastre deplasarea pe un drum sau pe o stradă trebuie să se supună unor reguli unanim acceptate, că fără o disciplină rutieră liber consimțită nu se poate concepe contracararea eficientă a accidentelor. Sub raportul logic, de idee mai sau amintită oricine este convinsă fără prea multe argumente. Nu în același fel stau lucrurile în ce privește aplicarea ei în practică.

Este știut că arareori înțeleasă cineva regulile de circulație din rea-voință; în schimb, adeseori se trece peste ele din grabă, din ușurință și chiar din comoditate, înfruntînd la nevoie și riscurile. Concluziile din acest sens exemplul cetățeanului care traversează strada printră mașini la numai cîțiva metri de locul marcat pentru trecerea pietonilor. În fața acestui fapt trebuie să întrebăm fără să vrem: oare infima economie de timp sau de spațiu merită un asemenea risc? Răspunsul este categoric negativ. Și totuși, asemenea cazuri sînt, din păcate, cotidiene, după cum aproape tot atât de cotidiene sînt și accidentele produse din această cauză.

Dacă în privința vîrstnicilor ne respectăm regulile de circulație rămîne deocamdată, în anumite limite, explicabilă prin lipsa unei educații adecvate la timpul cuvenit, problema devine cu mult mai acută dacă o raportăm la situația copiilor în general și a elevilor în special. Este un domeniu în care școala, ca unul din principalii factori de educație, trebuie să-și facă din plin simțită influența. Un început bun s-a făcut, iar efectele sale nu pot fi contestate. Dar atunci cînd anual câteva sute de copii își pierd viața ori sînt răniți în accidente de circulație, unii rămînînd cu infirmități de neînlăturat, se vede clar că lucrurile nu mai pot fi tratate ca pînă acum. Se impune o revizuire radicală a opticii și, implicit, a răspunderilor.

Ar fi nejust să căutăm cauzele accidentelor soldate cu victime din rîndul elevilor exclusiv în școală. Vina este, fără îndoială, în primul rînd a celui din pricina căruia s-a produs accidentul. Dar tot atât de greșit ni se pare să absolvim școala de orice răspundere față de modul cum se comportă o parte din elevii în calitate de pietoni sau pasageri în mijloacele comune de transport. După părerea noastră, a sosit timpul ca școala să considere disciplina rutieră ca parte integrantă a disciplinei generale de care trebuie să dea dovadă orice elev. Poate că nu ar fi rău ca printre criteriile care stau la baza acordării notei la purtare să figureze și cel al respectării regulilor de circulație.

Pentru imprimarea unei educații rutiere conștiente, în stare să elimine cu timpul încălcarea regulilor de circulație de către viitorul absolvent, nu sînt suficiente numai expunerile ori discuțiile pe rînd pe care au loc în prezent, pe această temă la orele de dirigenție. Se cere ca aceste activități să fie împlinite cu urmărirea efectelor în practică. Pușini sînt de pildă, diriginții și, în general, cadrele didactice care supraveghează venirea și plecarea elevilor și li avertizează pe cei indisiplinați, ca toate că această practică simplă ar contribui mult la întărirea ordinii în circulație, la prevenirea producerii accidentelor.

Mulți copii, mai ales în mediul rural, dar și în orașe sînt posesori de biciclete. Împrejurarea ar trebui folosită de cadrele didactice în scopul lărgirii ariei tematicii rutiere, pentru ca elevii să-și însușească încă în școală nu numai regulile de circulație ce revin pietonilor, dar și pe cele ce li revin pe conducătorii de vehicule. În felul acesta li s-ar clarifica de pe acum ce însemnătate are în traficul rutier relația pieton—conducător de vehicul, cit de necesar este ca și unul și celălalt să respecte deopotrivă îndatoririle ce le revin ca participanți la circulație, indiferent în ce calitate s-ar găsi din acest punct de vedere.

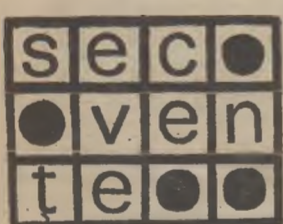
Evident că indicații metodologice și sfaturi practice despre modul cum trebuie prezentate în școală problemele circulației pot fi date multe, dar aceasta ar de-

pasî intențiile articulatului de față. Semnificative noastre vor numai să sublinieze faptul de necesitatea actualizării în educația rutieră a școlii și aprofundării învățătorilor și profesorilor este hotărîtoare, de rolul pe care îl întregesc și-l joacă în acest proces complex depinzînd în mare măsură transparența în viață a decideratului unanim de nici un elev să nu devină victimă a accidentelor de circulație.

Locot. colonel de miliție, ENE GHEORGHE

Micii „milițieni” în exercițiul funcțiunilor

Școala de la Căianu a împlinit 100 de ani

Acum o sută de ani, în satul Căianu de pe meșteagurile clujene lua ființă o nouă școală. Timp de un veac ea avea să instruiască și să educe generații după generații, fiind în același timp un factor de răspîndire a culturii în rîndurile sătenilor.

Duminea trecută, la sărbătorirea centenarului școlii au participat un mare număr de elevi și foști elevi, dascăli de acum și de altădată, săteni din localitate și din comuna învecinată, Cuvîntările rostite au a-

cest prilej au evocat momente din istoria școlii și au relevat condițiile deosebite de viață în care învăță azi, — a doua elevilor din întreaga țară — elevii din Căianu. Tovarășul ing. Ioan Murășan, membru al biroului comitetului județean de partid, vicepreședinte al consiliului popular județean, a transmis cadrelor didactice, elevilor, ceteșilor din Căianu, din partea comitetului județean de partid și a consiliului popular județean, călduroase felicitări cu prilejul centenarului școlii, urîndu-le noi succese în activitatea viitoare.

Cu prilejul sărbătorii centenarului ministrul învățământului a adresat cadrelor didactice și elevilor școlii centenare o scrisoare care a fost citită în cadrul festivităților. Participanții la adunarea festivă au adresat C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care se spune între altele: „Colectivul de cadre didactice, părinți, elevi și foști elevi ai școlii generale Căianu, județul Cluj, intruînți în această sărbătorire a 100 de ani de la înființarea școlii românești în

localitatea noastră, vă transmitem din partea dămnă noastră conducerii de partid și de stat cele mai sincere mulțumiri pentru grija și preuirea deosebită pe care o acordăți școlii și studenților ei. Exprimîndu-ne întreaga adevărată față de politica partidului și statului, facem legămint de a munci cu toată puterea și capacitatea noastră pentru educarea tinerei generații”.

În cadrul sărbătorii, care s-a încheiat cu un program artistic a fost dezvoltată o placă comemorativă dedicată centenarului școlii.

În sprijinul pregătirii perfecționării profesionale

În ultimul timp Comitetul sindicatului învățământ din sectorul 5 al Capitalei a organizat mai

multe acțiuni cu caracter profesional și a avut în curaj de o deosebită apreciere din partea profesorilor de diferite specialități. După cum ne informează prof. Mariana Gavrilescu, președinta sindicatului, nu demult profesorii de fizică au ascultat o expunere a cercetătorului Mircea Onescu de la Institutul de fizică atomică despre aplicațiile energiei nucleare. În cadrul acesteia manifestări au fost proiectate și două filme.

Manifestări asemănătoare au fost organizate și pentru profesori de alte specialități. Astfel profesorii de geografie s-au întâlnit cu prof. univ. Mihail Ianu de la Universitatea din București, care a efectuat recent o vizită în Franța. Cunoscutul geograf român a comunicat o serie de interesante date privind deosebitul litoralul francez și Munții Alpi.

La rîndul lor, profesorii de istorie s-au întâlnit cu cercetătorul Vasile Netea, de la Institutul de istorie „N. Iorga”, care a conferențiat despre actul istoric de la 23 August 1944.

Feste puțin timp, profesori de limba română vor pleca într-o excursie documentară al cărei traseu va trece prin Valea Teleajenului, a Prahovei și a Dimboviței. Cu acest prilej vor fi vizitate casele memoriale și muzeele de pe aceste meleaguri.

În scopul stimularii activității de cercetare pedagogică în școlile sectorului, comitetul sindicatului a organizat și un schimb de experiență la care au participat membrii birourilor grupelor sindicale. Cu acest prilej prof. P. Ivaniciu, director adjunct la Liceul „Gh. Șincai”, a vorbit, pe baza rezultatelor obținute de cadrele didactice din acest liceu, despre organizarea și desfășurarea muncii de cercetare pedagogică în școală.

Concerte pentru elevi

Devenite tradiționale, concertele și celelalte manifestări muzicale organizate de Filarmonica de stat din Galați în secolul edu-

„Cineclubul Cutezătorii”

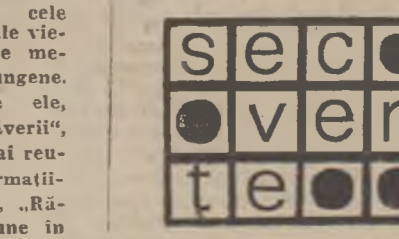
La Casa pionierilor din Cimpulung-Moldova funcționează cineclubul „Cutezătorii”, a cărui activitate bogată și variată a atras un mare număr de pionieri și școlari.

În cele șase grupe de creație ale cineclubului au loc expuneri privind istoria cinematografului universal și românești, precum și acțiuni teoretice și practice în care sînt parcurse toate etapele necesare realizării unui film: scenariu, filmare, laborator, montaj și sonorizare. Pînă în prezent au fost terminate un număr de 10 filme, ale căror subiecte abordează cele mai variate aspecte ale vieții pionierilor de pe meșteagurile cimpulungene. Menționăm, printre ele, „Festivalul primăverii”, care prezintă cele mai reușite programe ale formațiilor școlare din oraș, „Rădăcinile” — incursiune în

creația talenților cimpulungeni în rădăcini uscate de molod și brad din Holhosca, „Spre înălțimi”, dedicată rachetiștilor de la școala generală din Pojorita, „Lăcomia pierde omnia”, film de animație după cunoscuta fabulă a lui Creangă, „Atențiune, filmăm!” și „Povestea unei alțițe”. Au fost realizate, de asemenea, reportaje despre activitatea cercului de artă populară și a cineclubului.

Pe șantier se află primele filme în culori — „Plușosor cimpulungean” și „S-a născut un om” — ale căror subiecte se inspiră din tradiția folclorică a Cimpulungului.

F. MICHITOVIICI și G. TOXIN

NEVOIA UNEI EDUCAȚII MODERNE

Succesul unui sistem de învățămînt constă în inteligentă echilibrare dintre instrucție și educație, factor decisiv în armonizarea personalității viitorului cetățean. Orice rupere a echilibrului este nocivă și se resimte în viața socială, ducînd fie la indici scăzuți ai valorii profesionale, fie la fenomene negative de comportament.

Cu toate eforturile de a se da o mai mare eficiență educației prin lecții, prin regim și climat școlar ori prin activități extracurriculare, asistăm totuși în momentul de față la un decalaj între instrucție și educație. În domeniul instrucției s-au făcut pași mari, în special în sensul modernizării conținutului și mijloacelor predării. În schimb, în domeniul educației progresele sînt o mult mai modeste. Explicația acestui dezechilibru, a acestui asincronism, trebuie căutată în doi factori, după părerea mea esențiali: asaltul fluxului informațional și slaba preocupare pentru determinarea componentelor psihologice, particulare tineretului de azi.

Încălzirea extrem de rapidă de cunoștințe, care antrenează în cărucărea programelor de învățămînt, obligă pe profesor să se concentreze cu precizie asupra laturii informative a lecției pentru realizarea parcurgerii integrale a materiei prevăzute. În această situație, cel puțin la obiectele științifice, realizarea laturii formative a lecției se mărginește adesea la înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă intelectuală, la formarea unor aptitudini pentru studiu ori pentru activități voluntare a personalității în procesul de consolidare și stabilizare a înclinărilor. La disciplinele umaniste, unde conținutul lecției solicită sensibilitatea, manualele prea rigide și sufocante prin excesul de explicare „programatează” pînă și latura afectivă a predării, fie prin alegerea unor texte demonstrative pentru o temă, dar lipsite de forța emoțională a unei creații artistice, fie, mai adesea, prin egalarea a unor întrebări standard, unde nu se pot da decât răspunsuri previzibile, în care intervin automatismele verbale fără nici o rezonanță interioară.

E foarte adevărat că în mare măsură „salvarea” manualului stă în mîna profesorului, atîrnă de arta sa de a da viață și putere de convingere normalului etic. Cînd însă manualul extrem de dens nu oferă nici o pauză de „respirație”, cînd unele discipline cu mari acumulări de date (istoria, geografia etc.) beneficiază în planul de învățămînt, prin forța lucrurilor, de ore puține și orice „literaturizare” cu funcție educativă produce o dereglare a ritmului de parcurgere a materiei, puțini profesori se preocupă în mod serios de cultivarea laturii afective a unei lecții.

Realizarea în spirit modern a laturii educative a lecției cere, după părerea mea, să se îmbunătățească structura manualelor și să se acorde profesorului o mai largă libertate de acțiune pedagogică.

Manualele de azi, un fel de peli-

cani care dau puilor hrana gata mestecată, invită nu rareori la pasivitate intelectuală, manifestată prin supralicitarea memoriei în defavoarea gândirii creatoare și a afectivității. Ele ar trebui să ofere doar repere, probleme esențiale, fondul teoretic orientativ absolut necesar și perfect acordat cu stadiul modern al cercetării, într-o formă cât mai sintetică și mai clară și să propună sau să sugereze probleme sau aspecte legate de lecție, care să solicite gândirea personală a elevului. Avînd datele esențiale și orientarea generală, elevul ar fi pus astfel în situația de a-și mobiliza rațiunea, afectivitatea, fantazia în vederea unei participări creatoare la realizarea procesului de instrucție. În acest caz cunoștințele nu vor fi doar elemente de construcție a culturii, ci și vectori ai unei atitudini etice în procesul formării personalității și a conștiinței cetățenești.

Crede de asemenea că profesorul trebuie să scape de obsesia „rețetelor pedagogice” impuse de tratate sau de diverse cursuri de specializare. Nimeni nu poate face abstracție de principiile de bază ale didacticii și nici de prescripțiile orientative ale metodelor. Dar ieșirea din rigorile tipologice, din corsetul structurilor stereotipe a orei de curs, adecvarea instrumentului metodic la particularitățile conținutului lecției și la fluxul dispozițional al clasei aduc după sine un spor de eficacitate nu numai în direcția recepției intelectuale, dar și pe latura sensibilizării elevilor. Trebuie înălțatul mitul că o lecție bună este aceea care se conformează conștient unui anumit normativ metodic. Lecția este un act de creație și aprecierea ei trebuie să cuprindă pe de o parte inteligența, cultura și talentul pedagogic al profesorului, iar pe de altă parte intensitatea și profunzimea reacției intelectuale și afective a clasei, indicii ale eficienței reale.

Sporirea eficienței multiploanelor noastre mijloace de influențare educativă stă în strînsă legătură cu osea ce numim orientarea generală a spiritului contemporan. Unui om modern trebuie să i se dea o educație modernă, corespunzătoare unei anumite stări de spirit, unor anumite particularități psihologice, unei anumite viziuni asupra existenței.

Fără îndoială că în educația comunistă a tinerii generații marile obiective rămîn aceleași, însă metodele și procedeele de realizare trebuie în permanență reactualizate la modulațiile sensibile ale aceluși „spirit de epocă”, legat organic atît de ascendența istorică a societății noastre, cît și de marile probleme ale omului contemporan, comune întregii umanități la un moment dat. Cred că dificultățile impotente de educatori, unele fenomene negative ce se manifestă în școli și care, uneori, se răsfrîng în circuitul vieții sociale se datoresc mai ales cunoașterii lacunare a particularităților psihologice ale tinerii generații, receptivă la unele forme de educație, total indiferentă la altele.

Prof. TUDOR OPREȘ

Este greu să subliniem într-un modest articol ceea ce ar fi trebuit să facă obiectul unor cercetări sistematice și profunde, de care ducem atîta lipsă. Însă, pentru cine lucrează în învățămînt și trăiește imposibilitățile să creioneze măcar cîteva trăsături ale generației de azi, care cer, fără îndoială, o reconsiderare sensibilă a formelor și procedeele de educație.

Mediul de dezvoltare a tinerilor de azi, favorabil unei informări rapide și multilaterale, spiritului pozitiv, alimentat de primatul tehnicii, competiția din ce în ce mai accentuată a valorilor, aspirația către o viață materială și spirituală superioară, ca urmare a progresului tehnic și a largului democratism al sistemului de promovare socială prefugurează noi trăsături afectiv-morale. Tineretul de azi e mai precoce-inteligent și mai agitat din cauza ritmului alert al existenței. Dezvoltarea spiritului critic, dublat de un ascuțit simț al realității, îl face mai circumspect, mai sincer, mai puțin inclinat spre eufuzii sentimentale. Tinerul de azi disprețuiește demonstrația facilă a sentimentelor, patosul, vorbirea lozincară, opuniunile de sinceritate nădă, vorbirea simplă, argumentul logic, fapta. El admite autoritatea vrstei sau a ierarhiei numai dacă are acceptivitate valorică. Iar forma mai vehementă prin care își afirmă personalitatea trebuie apreciată nu ca o poză „teribilă”, tipic adolescențină, ci ca o necesitate structurală a omului modern de a se elibera de pozele care îl împiedică să se apropie mai repede de esența lucrurilor.

Aceste câteva trăsături, schițate fugar, ne pot sugera direcțiile în care trebuie orientată eficiența educativă, precum și cele mai adecvate mijloace. Nu-i greu de închipuit că „moralizarea”, temuta cîciă-lă didactică, aplicarea prea energică a educației „firnelor”, abuzul de autoritate, invocarea unor modele abstracte, tonul sentențios, jugularea personalității prin refuzul dialogului în contradictoriu, virularea amănuntului neregulamentar de ținută și gest, transformarea orelor de dirigiență într-o plătioasă demonstrație etică, ilustrația sau nu a activităților extracurriculare într-o obligație formală ne instrăinează de elevi, care se închid în carapace sau ne tratează cu respectuoasă indiferență sau chiar cu ostilitate fătășă.

Un colesitor rol educativ îl joacă prestigiul profesorului, cîștigat atît prin autoritate culturală cît și prin permanența lui prezență în focarul viu al preocupării elevilor, cu nota de prospețime și omie. de exigență, dar și de generozitate care îl face atît de stimat și iubit. Elevii moderni au nevoie de profesori moderni și sînt conștienți că astfel de cadre didactice sînt puțin și convîngătoare decît exemplele celebre odinioară, dar depărtate azi de reprezentarea lor.

Prof. TUDOR OPREȘ

În laboratorul de chimie al Liceului din Marghita

Practici condamnabile

Un profesor a venit la inspecția să cerceteze profesorul pentru un examen de grad II. În timpul, sau nu are dreptul, sau din alte motive examenul nu i se poate organiza. Nimeni nu are dreptul să se grăbească să se apropie mai repede de esența lucrurilor.

— Nu pot să vă ajutăm să vă organizați examenul, dar dacă direcția generală, departamentul, aprobă...
— Omul vine la direcție generală din minister, unde primarul urmează să răspundă.
— Nu putem aproba fără concursul I.P.C.D. jocul continuă.

— Nu vă putem de acord, fiindcă nu e legal, dar dacă direcțiunea aproba, sistem de acord...
— Nu știu cît o dăruie judecătoarea interdicțiilor...
— Nu știu cît o dăruie judecătoarea interdicțiilor...
— Nu știu cît o dăruie judecătoarea interdicțiilor...

— Ak ozi, de data aceasta s-a încheiat un experiment. Cereșor a fost dată spre analiză concepțiile conceptive de la care porțecă compendularul. Desigur, nu e așa să se amănutească și părerea opiniei, dar dintr-o parte revizuirea acestor lucruri. Numai că lucrurile nu se pot opri aici. În cazul nostru, s-a făcut cunoscut conținutul lucrului și nu se aprobă experimentarea, iar ca argument i-a fost oferit chiar referatul adresatorilor concepției sale. E clar: pe această cale — legală, nimic de zis — pot fi torțiate toate experimentele. Și nu numai ele...

— Persistă, în toate cazurile de acest gen, ceva din pechea manualitate a funcționarului instituției, indiferent și unora ireconcuzibili. Ea îi determină pe oameni nu o dată, să-și facă o imagine

greșită asupra unei direcții instituționale, asupra tuturor lucrurilor. Fără să știe, sau dar să deconteste pe metode care s-au dezvoltat încă o dată de acest lucru. Merșorul spre o posibilă soluție în care fusese amnat un director sau directorul era însă, în totdeauna, un inspector foarte puțin vădit. Măc spus desigur, fără să-l rog niciodată, între altele și faptul că în directoratul de școli sînt promovați ca șefii unor departamente — care să nu mai, din e mai mare. Am verificat cu grăbă scurta. Nu era adevărat, omul aconteste pe merit. Am întors atîtci la inspectorul...
— Cum se face că omul nu are astfel de păreri? Răspunsul a fost prompt: „Fără să știe că este de asta, conștient și omul rămîne mult timp cu părerea lor.”

— E de notat că opinia negativă despre o instituție sau oare la bază manualitate brutale de abuz, și în lucrurile aparținătoare: un inspector care pînă făcuse corect dintr-o parte, dar în precare concepție, la baza lui, sau o conștientă cu direcțional și acceptat în aceste din urmă să achite cel și sau i lei cît face bănuț, sau slujbaş care dă vîna pe colegii lui etc. etc.

Acestea sînt comportări care nu sînt prevăzute în mod obișnuit în regulamentele și instrucțiile, dar au o mare influență asupra imaginii pe care și-o fac oamenii despre o instituție, ce și asupra eficienței muncii sale. Datorită noastră este, desigur, să le combatem.

N. RADU

Va deveni profesorul o persoană anacronică?

Întrebarea este, desigur, cel puțin ciudată, întrucît niciodată profesorul nu va deveni o persoană anacronică. Am formulat-o, însă, din necesitatea de a răspunde unei afirmații cuprinse în explicația care însoțește fotografia sociologului american Daniel Bell, de la Universitatea Columbia, președintele „Comisiei pentru anul 2000”, fotografie publicată în primul număr din anul 1959 al revistei „Știință și tehnică”. În cadrul unui interesant articol intitulat „Prospecțiivii ne transpun la începutul mileniului 3” pe care îl semnează ing. Radu Coman și prof. A. Pufan. Folosind un bogat și captivant material publicistic autorii informează pe cititori asupra preocupării prospecțiivilor de a sonda viitorul civilizației umane, de a aprecia dezvoltarea științei, tehnicii, culturii și, în ultimă instanță, evoluția omenirii. Surprinde însă explicația la fotografia menționată potrivit căreia „prospecțiivii pot să ne întrebăm cu ușurință în anul 2000 și să ne argumenteze la fel de ușor de ce, de exemplu, profesorul va deveni o persoană anacronică sau că își vei putea cumpăra o inimă de rezervă la fel de ușor ca un costum de baie”.

Anul 2000 va purta, fără îndoială, amprenta spectaculoasei dezvoltări a științei și tehnicii care va determina, în mod inevitabil, transformări fundamentale și în domeniul învățămîntului. Instruirea programată, mijloacele audio-vizuale, televiziunea școlară, automatizarea, cibernetica, noile tehnici electronice, calculatoarele „time-sharing” care vor putea elibera mii de cursuri individualizate și alte lucruri de genul acesta vor fi utilizate în mod curent în procesul instruirii-educative.

Se poate prevedea, deci, că drumul pe care va evolua învățămîntul este acela al instruirii bazată pe interacțiunea om-mașină. Aceasta presupune, desigur, o reorganizare a rolului profesorilor și o pregătire corespunzătoare a lor, o înnoire a profesiei de dascăl în sensul adaptării ei la necesitățile viștii și în primul rînd la progresul rapid al științei și tehnicii.

În condițiile societății de mine, mai complexă și mai avansată, care va determina utilizarea oarecărui a cercetării științei și tehnicii în procesul instruirii-educative, se va crea o situație educațională nouă în contextul căreia se va schimba și rolul profesorului. Studiile de prospecțiivă a viitorului inițiate în diferite țări de anumite instituții neguvernamentale specializate în sondarea viitorului, fie de persoane educabile sau particulare sau manifestă preocupări în acest domeniu încearcă, în mod tot mai firesc, să întrezărească și să prefugureze și perspectivele școlii, sector de activitate care în condițiile cînd știința și învățămîntul au devenit forte principale de propulsune socială capătă o însemnătate cu totul deosebită. În același timp, însă, își fac loc în mod inevitabil și ferite exagerări, preziceri eroare, afirmații nerealiste etc. Evoluția învățămîntului, experiența socialmente elaborată de-a lungul întregii istorii a școlii demontrează în chip logic, convingător că în nici un caz nu va putea fi vorba de suprimarea sau micșorarea rolului profesorului. Rolul profesorului se va schimba, dar nu în sensul unei diminuări impuse de noile tehnici care vor fi introduse în procesul instruirii-educative, ci într-unul opus, al creșterii misiunii sale, al apariției unor note definitorii noi ale profesiei de dascăl, izvorite din poziția nouă a învățămîntului din noile sale valențe informaționale-formative.

Profesorul a fost și va rămîne figura centrală a învățămîntului. Școala fără profesor este o ficțiune. Ideea a mai fost vînturată și s-a dovedit falimentară. Tehnicile moderne de transmitere a informației, oricît de perfecționate vor fi, nu îndreptățesc rețutarea ei. Sîntem conștienți că pe măsură ce cresc dotarea tehnică a învățămîntului și finețea metodelor, determinată de ea, va fi nevoie de profesori cu o pregătire superioară, care vor domina aceste mijloace, le vor crea, le vor utiliza și, ceea ce este cel mai important, le vor umaniza, punîndu-le în slujba formării și afirmării personalității elevilor. Concepția după care știința și tehnica duc la înlocuirea profesorului are un caracter dezumanizant, contrar înșelii rațiunii de a fi a învățămîntului.

Școala a fost întotdeauna și va fi și în viitor un element fundamental al culturii umane. Ca atare, ea va avea mereu o contribuție hotărîtoare la crearea celei mai prețioase valori — omul, făuritorul tuturor celorlalte valori materiale și spirituale. Este absurd ca cineva să creadă că omul ca personalitate ar putea să devină vreodată produsul direct al mașinii, al tehnicii. Omul a fost și va fi în toate timpurile măsura tuturor lucrurilor: nașcitorul, stăpînitorul și beneficiarul ei. În consecință, personalitatea umană nu poate fi decît creație a omului. Omul și în special dascălul este cel care trebuie să realizeze sinteza între cercuierile de ansamblu ale societății și viitorul

lor purtător, să selecționeze cu discernămint din totalitatea produselor sociale și a valorilor culturale pe cele care, prin mijloace adecvate, să le transmită din generație în generație. Tehnica pe care o folosim în învățămînt, indiferent de ponderea pe care o va avea în viitor, nu va face decât din aceste mijloace, auxiliare ale dascălului.

Cei care se hazardază în afirmări necontrolate cu privire la așa-zisul anacronism al profesiei de dascăl, pornind de la creșterea greutății specifice a instruirii bazate pe interacțiunea om-mașină sînt victimele unei viziuni deformate asupra acesteia. Ei consideră raportul om-mașină în procesul de învățămînt în mod unilateral, în sensul relației mașină-elev. În realitate, actul instruirii, care presupune un ansamblu de relații între profesor și elevi, imprimă și acestui raport o mare complexitate. Avem astfel de a face cu un raport profesor-mașină-elev, sau chiar profesor-mașină-elev-profesor.

Încercările de prefugurare a profilului profesorului de mine nu pot să nu tîna seama și de faptul că procesul de formare a personalității umane este rezultatul, interacțiunii dintre individ și societate, că principialul factor care va asigura și în viitor acestor interacțiuni între ansamblul relațiilor sociale și individualitatea umană în formare îl va constitui profesorul.

Rolu important, dar principial nou, pe care dascălul îl va juca în școala viitorului rezultă din determinarea calitativă a educației ca fenomen social distinct, specializat, ca o relație complexă între generația adultă și tîna generație. Este ușor de înțeles că generațiile viitoare se vor caracteriza printr-o pregătire tehnică de specialitate, dar și printr-o dezvoltare multilaterală, printr-o concepție științifică despre lume, prin cunoașterea legilor dezvoltării sociale și capacitățile de a le utiliza în interesul societății, prin învingeri pro-lunde care să facă din fiecare individ un militant revoluționar pentru progresul umanității. Pornirea unor astfel de oameni nu numai că nu exclude, dar presupune în mod obligatoriu, existența profesorului. Comuniunea spirituală dintre ei și elevii, influența personalității educativului asupra discipolilor sînt constituie acca forță educațională pe care n-o pot și n-o vor putea înlocui niciodată nici un fel de mijloace tehnice, oricît de perfecționate vor fi ele și oricît de mare va fi aportul lor la formarea omului. Așadar, profesorul nu va deveni niciodată o persoană anacronică. Sîntem întru totul îndreptății, însă, să vorbim de un profesor al viitorului, ale cărui principale înșășuri caracteristice vor fi o pregătire intelectuală superioară, multilaterală care, pe fondul unei largi culturi generale, va însuma nu numai o solidă specializare, dar și o temeinică pregătire ideologică, pedagogică, psihologică, sociologică și, bineînțeles, tehnică. El va fi în același timp un om de o înaltă cultură, un bun cunoscător al specialității sale și un abilit tehnician în minuirea unei aparaturii complicate cu care va fi înșezat învățămîntul.

Un asemenea profesor va trebui să fie creația unui sistem complex și eficient de pregătire a cadrelor didactice și de perfecționare postuniversitară a acestora. Inițierea și conceperea unui astfel de sistem constituie o problemă careia specialiștii trebuie să-i asigure de pe acum loc pe agenda lor de lucru. Ca o acțiune premergătoare, ar fi util ca, încă de pe acum, în cadrul măsurilor de perfecționare a corpului profesoral prevăzute în Statutul personalului didactic, prin cursurile periodice și cursurile speciale de informare științifică să se urmărească nu numai perfecționarea profesională în specialitate, cum s-a procedat în trecut, ci și o amplă informare științifică în domeniul sociologiei, pedagogiei și psihologiei pentru cadrele didactice care n-au beneficiat în facultățile de o asemenea pregătire. În același timp, este necesar să se întreprindă acțiuni eficiente de inițiere a întregului corp profesoral în vederea minuirii mijloacelor tehnice moderne, care sînt și vor fi utilizate pe scară din ce în ce mai largă în școli, nu numai în predare sau în instruirea programată, ci și în verificarea cunoștințelor. Inițiativele locale care au apărut în școli în această direcție sînt nu numai binevenite, dar constituie și o dovadă convingătoare a necesității asigurării unei pregătiri la scară națională a personalului didactic. Această acțiune se cere insotită, în mod necesar, de o grabnică ameliorare a sistemului actual de pregătire a cadrelor didactice în învățămîntul pedagogic, astfel încît viitorul absolvenți să-și însușească chiar în anii de studii atît cunoștințele de specialitate cît și pe cele socio-psihopedagogice și cele necesare utilizării curente a mijloacelor tehnice moderne.

Prof. ION DRAGU

directorul Liceului „Ion Neculce” București

Un moment emoționant al ultimei zile de școală: absolvenții de liceu solicitînd autografe de la profesorii dragi

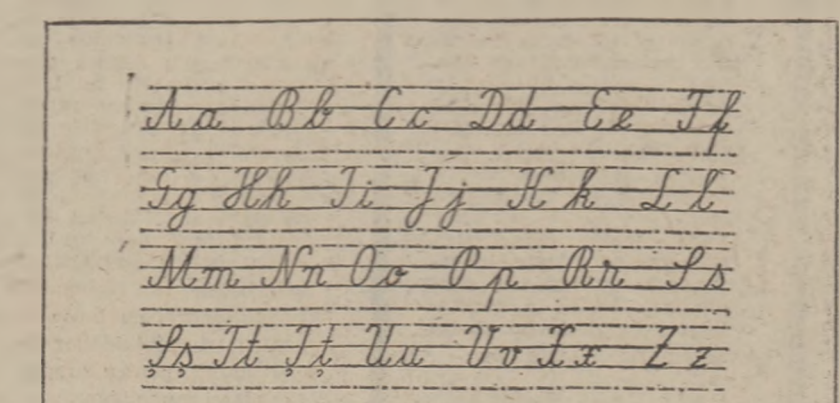
Scierea oblică simplificată

Institutul de științe pedagogice a experimentat predarea scrierii oblice simplificate folosind instrumente moderne de scris — pixul sau stiloul.

Literele modelului simplificat se scriu cu fir continuu, fără proscribire. Literele mari se scriu fără bucle, fără linii boltoase și spirale. Liniile mediane se scrie oblic dar fără serpuiri. Înclinarea literelor este de 20°. Unele litere mici au fost simplificate (x, z). La literele mici s-a păstrat elementul de sprijin de la început, pentru a ajuta pe școlari să facă legături corecte. Ca proporie, literele cu prelungiri în sus sau în jos sînt egale cu li-

terele mari. Se consideră că similitudinea literelor și proporțiile egale vor ușura procesul de învățare a scrierii de către școlarii de clase mici și vor garanta o scriere ușoară, estetică și rapidă, calități care se vor uni în mod corespunzător exigențelor școlii de azi.

Supunem modelul unei analize critice argumentate a cadrelor didactice de la clasele I-IV și a profesorilor de desen și caligrafie. Observațiile vor fi trimise Institutului de științe pedagogice (str. Sîntii Apostoli, nr. 14, sectorul 6, București) pînă la data de 1 iulie a.c.

REPERE PENTRU ORIENTAREA ELEVILOR

ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE SUBINGINERII

Numerosi profesori, diriginți, precum și absolvenți de liceu s-au adresat redacției noastre cu întrebări privind cursurile de subinginerii. Pentru a le răspunde am solicitat unele amănunți în legătură cu aceste cursuri tovarășului PETRE IONESCU, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului, care ne-a relatat următoarele.

Analiza activității economice a întreprinderilor și studiile privind îmbunătățirea organizării științifice a producției efectuate în ultimii ani au scos în evidență necesitatea pregătirii unor specialiști cu calificare pentru diferite posturi de organizare și conducere a unor procese de producție mai simple, sau a unor lucrări tehnice de complexitate medie. Acești specialiști pot conduce unele sectoare mai restrinse de producție, ateliere, secții sau procese tehnologice, șantiere mici sau mijlocii în industrie, construcții, transporturi etc., sau vor funcționa ca ajutori ai inginerilor în sectoare mai importante.

Avind în vedere aceste considerații, cât și faptul că sarcinile de competență unor astfel de funcții depășesc posibilitățile cadrelor tehnice medii pregătite în școlile de maiștri sau în liceele de specialitate, Directivele C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului în Republica Socialistă România, aprobate de Plenara C.C. al P.C.R. din 22-25 aprilie 1968 au trasat sarcina organizării învățămîntului de subinginerii.

Legea privind învățămîntul în Republica Socialistă România precizează că pentru formarea cadrelor intermediare între ingineri și tehnicieni sau maiștri se organizează, în cadrul institutelor tehnice sau politehnice, secții de subinginerii sau de conductori arhitecți. Pregătirea inginerilor și a conductorilor arhitecți, precizează legea, se va putea realiza și în cadrul unor institute de subinginerii sau de conductori arhitecți subordonate institutelor tehnice sau politehnice.

În anul universitar 1968/1969 au fost înființate, în vederea pregătirii subinginerilor, secții de ex-

ploatare miniere, topografie minieră, electromecanică minieră, forajul sondelor și exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze, electromecanică petrolieră, furnale-otelării, chimia și tehnologia materialelor de construcții, electroenergetică, termoelectrică, tehnologia prelucrării la rece, întreținere și reparării auto, morărit-panificație, industria alimentară extractivă, industria alimentară de origine animală, industria alimentară de origine vegetală, construcții civile și industriale, instalații pentru construcții, drumuri și poduri, construcții și întreținere feroviară, mașini și utilaje pentru construcții.

Aceste secții au luat ființă pe lângă facultățile ingineresti de același profil din cadrul institutelor politehnice din București, Cluj, Iași, Galați, Timișoara și Brașov, al Institutului de construcții și al Institutului de petrol, gaze și geologie din București, al Institutului de mine din Petroșani și al Institutului de petrol din Ploiești. Toate aceste secții au cursuri de zi cu o durată de școlarizare de 2½ ani, cu excepția specialităților din sectorul industriei alimentare, la care durata de școlarizare este de 2 ani. La un număr de 7 specialități (electroenergetică, tehnologia prelucrării la rece, întreținere și reparării auto, construcții civile și industriale, instalații pentru construcții, explicații miniere, electromecanică minieră) au fost organizate și cursuri serale, cu o durată de școlarizare de 3½ ani.

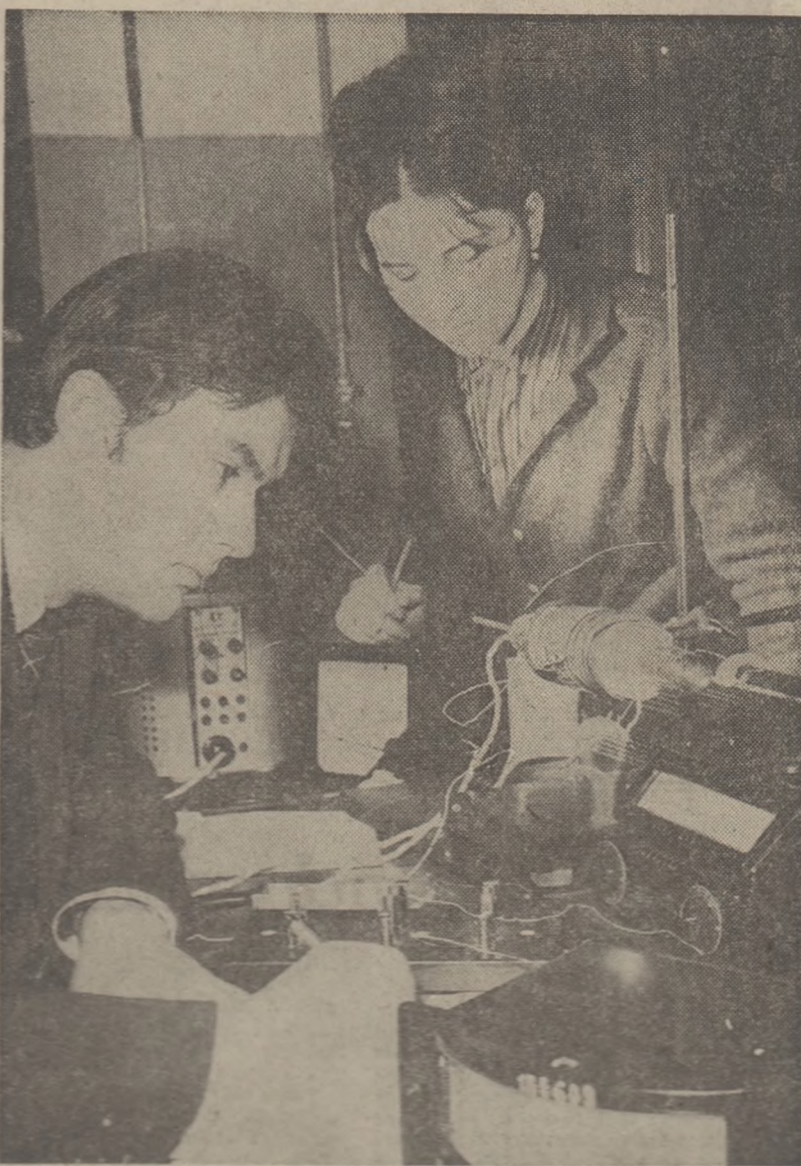
Lista specialităților în care vor fi pregătite subinginerii va fi largită începând cu anul universitar 1969/1970, organizându-se secții noi. Concomitent va fi largită rețeaua de secții în unele centre economice — Pitești, Baia Mare etc. În acest scop au fost consultate ministerele și institu-

țiile centrale, lista noilor specialități de subinginerii fiind în curs de definitivare până în prima jumătate a lunii iunie. Cei interesați vor fi informați asupra lor, la timpul convenit, prin presă.

Admiterea în secțiile de subinginerii se va face prin concurs în

aceleași condiții și la aceleași date ca și la facultățile și secțiile de inginerii.

Poate aceste precizări, precum și programele obiectelor de concurs au fost publicate în broșura „Admiterea în învățămîntul superior”, ediția 1969, încă din luna aprilie a.c.

În laboratorul de electrotehnica al unei școli de specialitate post-liceală

Schimb de experiență între sindicate de învățămînt

Recent, o delegație a Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură, condusă de tov. Onița Gligor, vicepreședinte al Comitetului Uniunii, a plecat în R.S.F. Iugoslavia pentru un schimb de experiență cu Federația activităților sociale din țara socialistă prietenă. În cadrul vizitei, delegația noastră va purta convorbiri cu reprezentanții ai conducerei sindicatelor de învățămînt din R.S.F. Iugoslavia și cu cadre de conducere din instituțiile centrale de învățămînt și se va documenta asupra contribuției sindicatelor la perfecționarea corpului didactic, la informarea și documentarea științifică a acestuia, la activitatea culturală a sindicatelor din învățămînt, la acțiunile menite să asigure cadrelor didactice condiții cât mai bune de viață și de muncă, la colaborarea cu forurile centrale și locale de învățămînt.

Studii ale unor cercetători români într-o publicație pedagogică franceză

Volumele I/1969 al colecției „Art et techniques pédagogiques”, editată de cunoscuta societate „Alfred Binet et Theodore Simon”, este consacrat aproape integral publicării unor studii ale cercetătorilor români. Astfel, volumul cuprinde studiul lui Marin Biculescu „Desenul la clasele I-IV” și articolul „O corespondență înedită a lui Alfred Binet” de Mariana Beja.

Studiul „Desenul la clasele I-IV” bazat pe un îndelungat experiment, se ocupă de descrierea și analiza liber în școală, pe care îl șablonul de pe pozițiile învățămîntului modern, de simularea prin desen a imaginii și observarea realității de metodele și formele de perfecționare a profesorilor în practica desenului liber. Articolul privind corespondența înedită a lui Alfred Binet derivate dintr-unleze lecturi între psihologii francezi și Titu Maiorescu, stabilite în special în perioada sederii lui Binet în România (aprilie-mai 1895).

Publicarea acestor studii reprezintă, după aprecierea lui Guy Avram, secretar general al societății „Alfred Binet et Theodore Simon”, un factor de strângere a legăturilor cu veche tradiție între psihologii români și francezi.

În materialul „Programele disciplinelor de specialitate pentru concursul de admitere în licee de artă și în cele cu program de educație fizică”, apărut în nr. 998 din 23 mai a.c. al „Gazetei învățămîntului”, rîndurile 1 și 2 din coloana 3 se vor citi: „probleme de teorie, solfegiu și dictat melodice și armonice”.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a unor posturi la Centrul de cercetare pedagogică și de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic, cu sediul în București și anume:

Sector de cercetare psiho-pedagogică, pedagogia profesioniilor și activității educative

- cercetător științific principal, poz. 6 (pedagogie);
- cercetător științific principal, poz. 7 (psihologie);
- cercetător științific principal, poz. 8 (medic psihofiziolog).

Sector cercetare a metodelor instruirii practice și ergonomiei școlare

- cercetător științific principal, poz. 13 (inginer T.C.M.).

Cererile de înscriere la concurs se primesc la Centrul de cercetare pedagogică și de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic, Calea Victoriei nr. 149 București telefon 13.02.73, până la 15 iunie 1969, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetări din Republica Socialistă România, publicat în extras în Buletinul Oficial, partea a III-a nr. 4 din 8 ianuarie 1968.

Concursul se va ține la sediul Centrului de cercetare pedagogică și de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic în ziua de 23 iunie 1969.

Se primesc candidații cu domiciliul stabil în București.

INSTITUTUL DE CONSTRUCȚII-BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

— Lector la Catedra de Socialism, disciplina „Sociologie industrială și psihologie socială”, poziția 5 din statul de funcțiuni.

— Lector la Catedra de Socialism, disciplina „Filozofie”, poziția 12 din statul de funcțiuni.

— Lector la Catedra de Limbi străine, disciplina „Limba rusă”, poziția 7 din statul de funcțiuni.

— Șef de lucrări la Catedra de Termotehnică, disciplina „Instalații de răcire”, poziția 7 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul rectorului din București Bd. Republicii nr. 176, în termen de o lună de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, o cerere la care vor anexa următoarele acte (în două exemplare):

— Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;

— Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de doctor honoris causa;

— Lucrările științifice ale candidatului (într-un exemplar);

— Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;

— Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

— Autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la sediul Institutului, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA” — IAȘI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următorului post:

Facultatea de istorie-filozofie

— Conferențiar la Catedra de pedagogie, poziția XXX A/2, disciplinele: pedagogie generală, pedagogie experimentală și tehnica experimentală în pedagogie.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Universității „Al. I. Cuza” Iași, odată cu o cerere de înscriere următoarele acte în dublu exemplar:

— copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;

— copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe;

— Lucrările științifice ale candidatului, într-un singur exemplar;

— certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;

— memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

— autobiografia.

Termenul de depunere a actelor este de o lună de la data publicării acestui anunț.

Concursul va avea loc la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de 3 luni de la expirarea termenului de înscriere.

Informații suplimentare privind condițiile de înscriere la concurs se pot obține la secretariatul rectoratului Universității din Iași, telefon 1 37 18.

ANUNȚ

Absolvenții Institutului pedagogic de învățămînt Iași, promoția 1959, sînt convocați pentru ziua de 20 iulie 1969, orele 9 la Iași, pentru a sărbători 10 ani de la absolvire. Detaliu — Stelita Florin — comuna Dumbrăveni, jud. Suceava.

„NATURA”

A apărut recent nr. 2 (aprilie 1969) al revistei NATURA, publicată de Societatea de științe biologice.

Consemnăm în sumar studiile „Folosința aspecte actuale” de G. Fabian-Galan, „Fenomenule de bacteriofagie și implicațiile lor teoretice și practice” de Em. Nestorescu, „Viața în adincurile marine” de C.S. Antonescu, „Homeostazia și evoluția lumii vegetale” de V. Soran, „Rolul olfecțiunii în comportarea animalelor” de E. Chenzbraun și „Marea Neagră — unicum hidrobiologicum” de M. Tufescu.

La rubrica „Biologia în școală” sînt inserate articolele „Unele aspecte ale predării științelor biologice în liceu” de A. Stoicescu și „Un experiment privind predarea capitoului «Materia vie» la clasa a XII-a”, de G. Mărășescu.

Se publică, de asemenea, materiale semnate de dr. Gh. Acatrinel („Influența unor substanțe asupra procesului de citochineză la plante”), V. Gombosiu („Unele curiozități din viața peștilor”), Ion Iordache („Vrăbă de casă”).

Cronici și recenzii completează cuprinsul acestui număr al revistei.

„ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC”

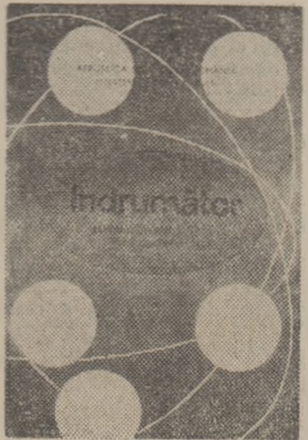
A ieșit de curînd de sub tipar nr. 2/1969 al revistei „Învățămîntul profesional și tehnic”.

După editorului „Consiliul învățămîntului profesional și tehnic” sînt publicate o serie de articole dintre care cităm: „Forma didactică, factor important și de primă necesitate”, de Teodor Marian, „Experimentarea unor probe practice pentru verificarea aptitudinilor tehnice la examenul de admitere”, de D. Muster, Al. Gheorghiu și I. Dumitru, „Aplicarea noimei doctologie” de Ioan Curteanu și Traian Biscă, „Asigurarea unității de cerințe în munca de îndrumare și control”, de Sofia Pușcașu și I. Gh. Borea, „Ca privire la fundamentarea cunoștințelor despre tehnologia meseriei”, de C. Drăguș, „Aplicații ale funcției exponențiale”, de C. C. Florea, „Utilaje și tehnologia prelucrării mecanice”, de Ilie Dabu etc.

Au apărut îndrumătoarele pentru admiterea în liceele de specialitate și școlile profesionale

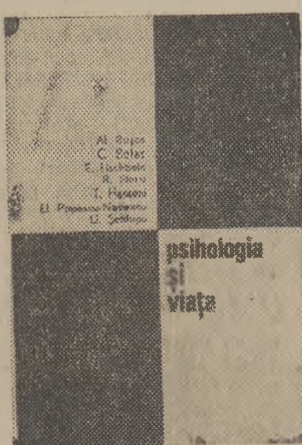
Au intrat în librării îndrumătoarele pentru admiterea în liceele de specialitate și în școlile profesionale, elaborate de Ministerul Învățămîntului pentru absolvenții școlilor generale de 8 ani care se vor prezenta la concurs. Ele fac cunoscute condițiile de admitere la cursurile de zi,

serale și fără frecvență ale liceelor de specialitate și ale școlilor profesionale, rețeaua și profilul acestora, specialitățile în care vor fi școlarizați elevii în anul de învățămînt 1969-1970, precum și modul de pregătire a muncitorilor, calificări prin ucenicie la locul de muncă.

BIBLIOTECA

„Psihologia și viața”

Recent apărut în Editura Științifică, volumul „Psihologia și viața” — redactat

de un colectiv din care face parte Al. Roșca, C. Botez, E. Fischbein, R. Floru, T. Herseni, El. Popescu Neveanu și U. Schiopu — constituie o realizare înedită în literatura noastră de specialitate. Cuprinzînd studii care aparțin unor specialiști de autentică și certă valoare, el și-a propus să înfățișeze modul cum contribuie psihologia la rezolvarea unor probleme ridicate de viață, de practică.

Intr-un prim capitol, introductiv, Al. Roșca se ocupă de fundamentele psihologiei aplicate. O serie de studii — „Condițiile psihologice ale eficienței în procesul de învățămînt”, de E. Fischbein, „Premisele psihologice ale educației” de U. Schiopu și „Formarea și dezvoltarea aptitudinilor și talentelor” de M. Beja, S. Mărcuș, Gh. Neacșu —

se ocupă de problematica procesului instructiv-educativ. Celelalte capitole ale lucrării dezbate interesante aspecte ale muncii în industrie și ale vieții sociale și economice. Cităm, dintre acestea, „Orientarea profesională” de C. Botez, „Adaptarea mașinii la om” de El. Popescu Neveanu, „Operatorul uman în industria automatizată” de Gh. Iosif, „Decizia în muncă” de C. Cristian, „Munca și oboseala” de R. Floru, „Opinia publică” de A. Tabachiu, „Psihologia culturii de masă” de T. Herseni etc.

Cu toată diversitatea problemelor tratate, lucrarea este unitară, iar succesiunea logică a capitolelor prilejuiește un studiu sistematic și atrăgător.

T. ISPAS

„I. C. Frimu”

În Editura politică a apărut recent un volum închinat lui I. C. Frimu, una dintre cele mai luminoase figuri din istoria mișcării muncitorești din România. Volumul, care se deschide cu o prefață semnată de Gh. Stoica, cuprinde un studiu amplu asupra gândirii și activității lui I. C. Frimu și o culegere reprezentativă din articolele publicate de acesta în presa socialistă și muncitorească. Studiul alcătuit de N. Petreanu și D. Baran tratează drumul vieții lui I. C. Frimu, strîns împletit cu activitatea sa consecvent revoluționară, cu lupta lui pentru triumful ideilor socialismului, pentru drepturile clasei muncitoare.

Culegerea de texte cuprinde, alături de articole prin care I. C. Frimu ia poziție față de unele legi și măsuri antimuncitorești și reacționare, analize și anchete aprofundate ale stării economice și sociale ale diferitelor categorii de muncitori, articole despre diferite momente ale mișcării socialiste și muncitorești, portrete ale unor încreștați conducători ai acesteia — Stefan Gheorghiu, C. Dobrogeanu-Gherea — articole de poziție și polemice etc. Culegerea se încheie cu impresiunile scrise adresate de I. C. Frimu tovarășilor săi de luptă în zilele de suferință care au precedat timpuria lui încetare din viață.

Nou și interesant pentru dv.!

— Vi se întîmplă uneori să nu mai găsiți în librării unele volume din colecțiile „Biblioteca pentru toți” sau „Meridiane”?

— Sînteți afectat de această lipsă?

— Doriți ca în viitor să primiți lunar acasă toate volumele care apar?

NIMIC MAI SIMPLU! Adresați-vă în scris librăriei „Cartea prin poștă” a cooperației de consum din București str. Sergent Nuțu Ion 8—12, sector 6 — solicitînd să vă aboneze la aceste colecții.

RETINEȚI: NU SE PLĂTEȘTE ANTICIPAT, ci la primirea fiecărui colet.